

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖

สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-สามแยกบางพูน-

บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต)

ตอนบ้านกองแดง-บ้านดาด (๑)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-สามแยก

บางพูน—บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต) ตอนบ้านกอนเต็ง—บ้านดาบ(๑) ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ต่อเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานครควบคุม—สามแยกบางพูน—บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต) ตอนบ้านกอนเต็ง—บ้านดาบ (๑) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานครควบคุม—สามแยกบางพูน—บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต) ตอนบ้านกอนเต็ง—บ้านดาบ (๑) อยู่ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงห้าเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าของหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานครควบคุม - สามแยกบางพูน - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต) ตอนบ้านดอนแดง-บ้านดาบ (๑) ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้